

133. sz. Ajánlás

a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzésről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1969. június 4-én ötvenharmadik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a mezőgazdasági munkaügyi ellenőrzésről, - amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat a munkaügyi ellenőrzésről (mezőgazdaság) szóló 1969. évi Egyezményt kiegészítő Ajánlásként adja közre,

a mai napon, 1969. június 25-én, elfogadja az alábbi Ajánlást, amely „A munkaügyi ellenőrzésről (mezőgazdaság) szóló 1969. évi Ajánlás” néven idézhető:

1. Ott, ahol a hazai körülmények ezt lehetővé teszik, a munkaügyi ellenőrzés funkcióit a mezőgazdaságban oly módon szükséges bővíteni, hogy az magában foglalja az együttműködést különböző szakmai szolgálatokkal; ennek az a célja, hogy az arra illetékes intézmények segítséget nyújtsanak a mezőgazdasági termelőnek - jogállásától függetlenül - mezőgazdasági birtoka állapotának és az ott dolgozó emberek élet- és munkakörülményeinek javításában.

2. A munkaügyi ellenőrzésről (mezőgazdaság) szóló 1969. évi Egyezmény 6. cikkének 3. bekezdésében található rendelkezések függvényében a mezőgazdaságban működő munkaügyi ellenőrzést az alábbiakra vonatkozó törvényi rendelkezések érvényesítésébe lehet bevonni:

- (a) munkavállalók képzése;
- (b) szociális szolgáltatások a mezőgazdaságban;
- (c) szövetkezetek;
- (d) kötelező iskolalátogatás.

3.(1) A mezőgazdaságban a munkaügyi felügyelők általában nem lehetnek békéltetők és döntőbírók a munkaügyi vitákkal összefüggő eljárásokban.

(2) Ott, ahol a mezőgazdaságban ilyen testületek nem léteznek, a munkaügyi felügyelők átmeneti ideig, külön felkérésre elláthatják a békéltetői feladatokat.

(3) A jelen bekezdés (2) albekezdésében említett esetben az illetékes hatóságnak a nemzeti törvényekkel összhangban és az ország munkaügyi minisztériumában rendelkezésre álló erőforrások mozgósításával intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy fokozatosan mentesítsék a munkaügyi felügyelőket az ilyen feladatok ellátása alól, hogy a felügyelők több időt szentelhessenek a vállalatok tényleges ellenőrzésének.

4. A munkaügyi felügyelőknek a mezőgazdaságban meg kell ismerniük a mezőgazdaságban munkavállalók élet- és munkakörülményeit, ismereteket kell szerezniük a mezőgazdaságban végzett munka gazdasági és szakmai vonatkozásáról.

5. A mezőgazdaságban a munkaügyi felügyelet különböző vezető munkaköreinek betöltésére kiválasztott jelölteknek rendelkezniük kell a megfelelő szakképzettséggel vagy iskolai végzettséggel, vagy a munkaügyi igazgatásban végzett munka során felhalmozott gyakorlati tapasztalatokkal.

6. A mezőgazdaságban működő munkaügyi felügyelőségénél az egyéb munkakörök (többek között segédfelügyelői és egyéb beosztott munkakörök) betöltésére jelölt személyeknek — amennyiben az oktatási rendszer állapota ezt lehetővé teszi — rendelkezniük kell általános középiskolai végzettséggel, amit lehetőség szerint ki kell egészíteni szakmai képzéssel vagy munkaügyi területen szerzett igazgatási vagy gyakorlati tapasztalatokkal.

7. Azokban az országokban, ahol az oktatás nem eléggé fejlett, a mezőgazdaságban munkaügyi felügyelői munkakör ellátásával megbízott személyeknek rendelkezniük kell legalább valamilyen mezőgazdasági szakismerettel, illetve érdeklődniük kell a mezőgazdaság iránt, valamint képesnek kell lenniük a mezőgazdasági munka elvégzésére; nevezett személyeknek a lehető legrövidebb időn belül részt kell venniük megfelelő képzésben.

8. A központi munkaügyi felügyelet köteles ellátni a mezőgazdaságban tevékenykedő munkaügyi felügyelőket megfelelő irányelvekkel annak érdekében, hogy ezek a felügyelők az ország egész területén egységesen lássák el feladataikat.

9. munkaügyi felügyelők éjjeli tevékenységét a mezőgazdaságban azokra az ügyekre kell korlátozni, amelyeket nappal nem lehet kellő hatékonysággal ellenőrizni.

10. A mezőgazdaságban a munkaadók és munkavállalói képviselőkből álló üzemegészségügyi és üzembiztonsági szakbizottságok működtetése lehet az egyik eszköze a munkaügyi felügyelőség hivatalos képviselői és a munkaadók és munkavállalók, illetve szervezeteik együttműködésének.

11. A mezőgazdasági munkaügyi felügyelőségnek az új üzemek, új anyagok és új vegyszerek, valamint a munkavállalók egészségét és biztonságát veszélyeztető termékek kezelésében és feldolgozásában alkalmazható új módszerek preventív vizsgálatában való részvétele keretében — lásd a munkaügyi ellenőrzésről (mezőgazdaság) szóló 1969. évi Egyezmény 17. cikkét — többek között ki kell kérni a munkaügyi felügyelőség előzetes véleményét az alábbiakról:

- (a) az ilyen vállalat üzembe helyezése, és ilyen anyagok, vegyszerek, valamint módszerek alkalmazása; illetve
- (b) minden olyan üzem tervdokumentációja, ahol veszélyes gépeket helyeznek el, illetve veszélyes vagy egészségtelen munkafolyamatok elvégzését tervezik.

12. A munkaadók kötelesek biztosítani a megfelelő feltételeket a mezőgazdaságban dolgozó munkaügyi felügyelők feladatainak ellátásához; szükség esetén gondoskodniuk kell egy megfelelő helyiségről a vállalatoknál foglalkoztatott személyekkel folytatott beszélgetésekhez.

13. A központi felügyelet által közzétett éves jelentés a munkaügyi ellenőrzésről (mezőgazdaság) szóló 1969. évi Egyezmény 27. cikkében említett tárgykörökön kívül foglalkozhat még az alábbi kérdésekkel (abban az esetben, ha ezek az említett hatóság illetékességébe tartoznak):

- (a) mezőgazdasági munkajogi viták statisztikája;

- (b) jogi rendelkezések alkalmazására vonatkozó problémák felismerése, és a problémák megoldásában elért eredmények; valamint
- (c) javaslatok az élet- és munkakörülmények javítására a mezőgazdaságban.

14. (1) A tagállamoknak tanfolyamokat kell szervezniük vagy támogatniuk, hogy minden lehetséges eszközzel tájékoztassák az érdekelteket a vonatkozó jogi rendelkezésekről és a rendelkezések szigorú alkalmazásának szükségességéről, valamint a mezőgazdasági vállalatoknál dolgozók életét és egészségét fenyegető veszélyekről és az ilyen veszélyek elkerülésének leghatékonyabb módszereiről.

(2) Az ilyen tanfolyamok az adott ország konkrét feltételeinek függvényében az alábbiakat tartalmazhatják:

- (a) mezőgazdasági szervezők és oktatók szolgáltatainak igénybevétele;
- (b) plakátok, tájékoztatók, időszakos kiadványok és újságok terjesztése;
- (c) filmbemutatók, rádió és TV műsorok szervezése;
- (d) a higiéniaról és a biztonságról szóló kiállítások és gyakorlati bemutatók szervezése;
- (e) a higiénia, a biztonság és az egyéb megfelelő tárgyak oktatása a vidéki általános iskolákban és a mezőgazdasági iskolákban;
- (f) konferenciák szervezése a mezőgazdaságban dolgozó, új munkamódszerek vagy új anyagok, illetve új szerek bevezetésében érintett munkavállalók részére;
- (g) a mezőgazdaságban tevékenykedő munkaügyi felügyelők közreműködése a munkavállalók számára szervezett oktatási programokban; valamint
- (h) előadások, viták és versenyek szervezése.